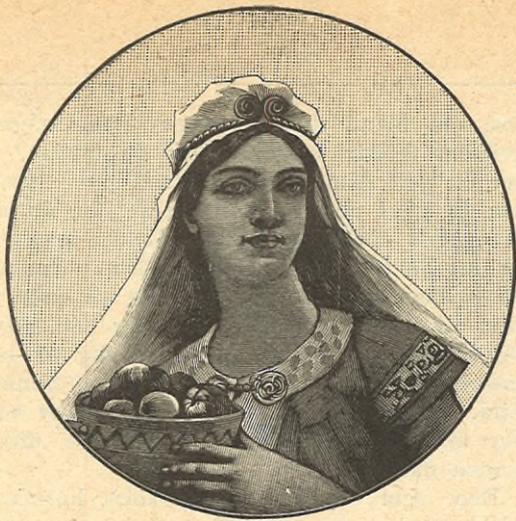

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDA WIKNER

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

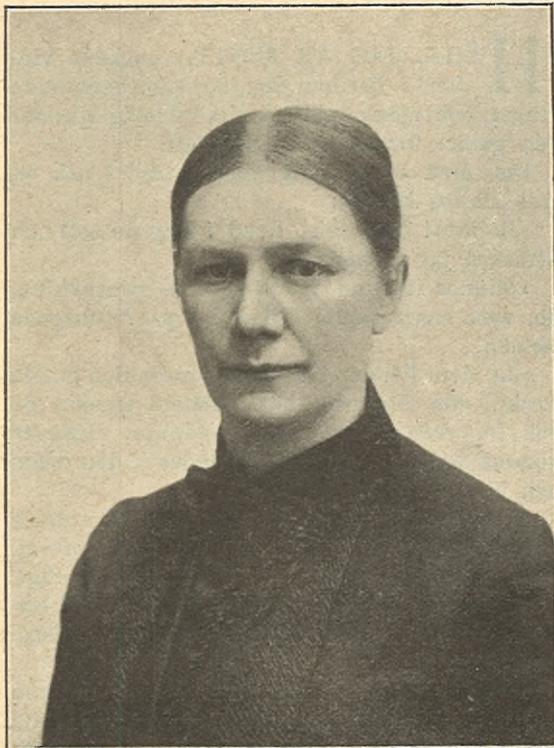
N:R 22 (597).

LÖRDAGEN DEN 18 MARS 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... » 5:— IDUNS MODETIDN. UTAN PL. » 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPNA KL. 10—5. ALLM. TEL. 6147. RIKS 1646.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÄNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
--	---	--	---	--

IDA WIKNER.

»Kvinnans lif är kärlek.»
PONTUS WIKNER.

NÄR JAG på många uppmaning bad professorskan Wikner att få gifva Iduns läsare hennes lefnadsteckning, visade hon en helt förundrad, att ej säga förfärad uppsyn.

»Men kära, hvad har väl jag utfört i världen, som skulle kunna berättiga mig till ett slikt, blott storheter tillkommande framdragande inför allmänheten?»

Så ungefär var ordalydelsen i hennes allvarliga invändning, eller om man så vill protest.

Huru invändningen och protesten bemöttes, hör inte hit. Faktum är, att vi nu ha henne här, den blida, fasta, ödmjuka och kraftfulla, kärleksrika och omutliga lilla kvinna, hvilken under sjutton års tid som Pontus Wikners maka stod vid hans sida, maka i detta ords skönaste bemärkelse, då ordet innefattar makens förtrogna vän, outhärliga kamrat och goda, milda hemtomte. Hvem kan säga, hvilken betydelse en sådan maka äger för skalden, diktaren, huru hon, som gör honom lifvet »ljuft och icke ledt» i alla hans lifsdagar, för honom är som den stärkande, rogifvande at-

mosfär, i hvilken hans ande förmår lefva och utveckla sig i högsta kraft och skönhet.

En sådan maka var Ida Wikner för sin man, Pontus Wikner, att han på sin dödsbädd med innerlig tacksamhet sade: »Vårt äktenskap har varit ett välsignadt äktenskap,» och var det väl samstämmigheten i deras väsen, som gjorde, att äfven hon kunde betyga: »Emellan oss har aldrig fallit ett ondt eller kärlekslöst ord.»

Detta äktenskap var ej ingånget på lösa grunder. Med fullt hopp och förvisning om lycka skref Pontus Wikner om sig och sin blifvande hustru kort före bröllopet: »Jag vet, att Gud skall vara med oss i vårt äktenskap, att han vill det, och jag vet äfven, att han skall gifva mig nåd att blifva en rättskaffens make. Huru utsägligt lycklig och fridfull känner jag mig ej i vissheten om allt detta!»

Mer än en gång yttrade han också, att ingen kvinna på jorden kunde ha passat honom bättre till hustru än hon, som »Gud gifvit honom».

De båda makarna voro jämnåriga, födda samma år, 1837, han i maj, hon i augusti, men ej förrän elfva år efter den i ungdomen ingångna förlofningen kunde Wikner realisera sin dröm om att i eget bo få hemföra sin brud. Eklatering, lysning och bröllop skedde då i ett slag. Hans Ida vistades vid den tiden hos sin gifta syster på det sköna Slätten vid norska gränsen, hvarest också bröllopet firades.

Om brudens, den nyblifna hustruns, föregående är att säga, det hon tillbringade sina barnår i Göteborg, där fadern, sjökapten Weinberg, då ägde sitt hem. I detta hem växte Ida och hennes äldre syster upp, under för den djupt känsliga lilla flickan rätt tynande förhållanden, då faderns yrke höll denne borta från hemmet och modern under många år led af en tärande sjukdom, hvilken till sist förde henne i grafven och lämnade Ida moderlös vid nio års ålder. Redan året därpå följde mannen sin hustru. Den lilla stod nu ensam i världen, fader- och moderlös, och hon slöt sig nu till nämnda syster med den varma kärlek, som följt lifvet igenom.

De båda systrarna nödgades dock skiljas, då de fingo sin undervisning vid olika skolor. Ida kom nu till den då för tiden i Göteborg välkända flickpension, som förestods af mam-sell Lesche. Efter en kortare tids vistelse där öfverflyttades hon som helpensionär till Brödrä-föreningens skola i Göteborg, hvars allvarliga, nästan manligt fostrande undervisningsmetod gaf den bestämda prägel af ödmjukt, inåt-vändt tålmod och mild själfbehärskning, som hos Ida Wikner utgör det förhärskande draget.

Vid knappt sjutton års ålder lämnade hon

den, som hon själf betygar, förträffliga läro-anstalten och tillträdde då den plats som guvernant hos hennes släktingar Weinbergs i Värmland, hvilken hon behöll, tills hon, tvänne år innan hon gifte sig, kom till sin ofvan-nämnda syster.

Rörande är att erfaras, under hvilka anspråks-lösa förhållanden de båda makarna redde sitt lilla bo i Upsala. Pontus Wikner ägde då inga bestämda inkomster, utan belöpte sig hans tillgångar till de ovissa summor, som hans kolle-gier i filosofi och hans författareverksamhet kunde inbringa. Stor glädje beredde honom där-för det honom julen 1871 tilldelade Carl Johans-priset, utgörande det »betydande tillägget af 450 kronor på hans inkomstkonto». Gamle Nordberg, Pontus Wikners mycket originelle fosterfader, skänkte honom till hans bosättning tusen kronor, ehuru, som Wikner skrifver, »han icke tycker om, att jag gifter mig, utan vill att jag skall lefva ogift lifvet igenom, liksom han. Också grep mig denna hans godhet så, att jag grät som ett barn och tänkte inom mig, att det kommer ofvanifrån.»

Med ofvannämnda summa grundades bo-sättningen och ordnades det lilla hemmet. Inom de små, både låga och vinda rummen, med den anspråkslösa hyran af trehundra-fyrtio kronor blefvo dock lyckan och trefnaden bofasta och det ekonomiska beståndet tycktes ej lida vidare afbräck, trots den ökning i per-sonal, som bereddeshushållet, genom att Wik-ner tog till sig en ung brorson, åt hvilken han stått fadder, och därtill öppnade sitt hem på vid gafvel för sin gamla fattiga moder, för hvilken den nyblifna makan äfven blef den ömmaste, mest uppoffrande dotter, tills den gamla, tre år efter sedan hon vunnit ett hem hos barnen, där slutade sina dagar.

Under dessa första år kommo »gossarne». Så lycklig var den blifvande modern vid tan-ken på den gäfva, som då skulle blifva henne gifven, att hon allt som oftast i ensamhet tvingades ner på knä i tack och bön och väl-signelse för den älskade lille, den af bägge föräldrarna med så utsäglig glädje emottagne förstfödde. Med samma kärleksmått, samma varma böner och välsignelser hälsades den andre sonen, när denne, efter endast ett års mellanrum, gjorde sitt inträde i världen och i det hem, hvarest lyckan nu syntes de båda föräldrarna fullständig, där makan och modern delade sig och dock gaf sig helt på hemmets alla områden och där den nu strängt upptagne läraren, skalden och tänkaren ständigt hade ett varmt skyddadt arbetshörn, där han under det kärleksfullaste hjärtliga samlif inom familjen och med barnen vann den sin-nets harmoni, den själens trygga hvila, som

för intelligensmänniskan är för mer än hvad stora yttre förmåner förmå skänka.

I Upsala sällskapslif voro de båda makarna gärna sedda gäster. På slottet, hos landshöfdingen grefve Hamiltons, omfattades de med den hjärtligaste vänskap. De kungliga prinsarne, för hvilka Wikner var lärare, visade honom den mest otvetydiga sympati, och under de enkla, glada festerna på »slottet» sökte de gärna Wikners sällskap. Vid hans frånfälle visade de också, genom af djup saknad och varmaste deltagande vittnande skrivelser till den efterlevande maken, att de hade den varme, förstående ungdomens vän i ädelt minne.

Blott sparsamt kunde Wikner ägna sig åt det sällskapslif, som öfverallt stod till buds. Inga stora festligheter ägde heller rum i deras, efter Wikners tillträde af en lärarebefattning vid Upsala högre allm. läroverk, till det bättre ändrade bostad. Men kommo gäster till hemmet, kände de genast hela dess hjärtevärmmande inflytande och voro med ens som barn i huset, där nog törhända de yttre förhållandena hade framstått mera lysande, om ej de båda makarna haft en verklig fasa för all skuldsättning och ovisst byggande på framtida inkomster. Med trons och intelligensens frimodighet kämpade de sig fram genom de ekonomiska svårigheter, som ju stundom uppstodo, allt efter som fordringarna växte när gossarnas uppfostran kräfde allt mera. Dock torde kampen på detta område, om den ock ej verkade nedtyngande i ett hem, där så mycken tro och glad förtröstan, så mycken harmoni voro bofasta, ha varit förnämsta anledningen till, att Wikner hösten 1884 följde uppmaningen att söka en professur i filosofi vid Kristiania universitet. Redan i november erhöill han utnämningen och ångrade aldrig sitt dock under stor tvekan fattade beslut att lämna sitt fädernesland och — hvad som mer än mycket annat där låg honom om hjärtat — sin så högt älskade upsaliensiska ungdomskrets.

De båda makarna lefde dock utsägligt lyckliga dagar äfven i det nya fäderneslandet, där de af alla, med hvilka de kommo i beröring, omfattades med varmaste välvilja. Deras varma, i vackraste mening barnsliga och djupt anspråkslösa väsen tilltalades måhända också mer af den hurtiga, ungdomliga gemytlighet, som präglar Kristianiprofessorerna, »då,» som Wikner halft på skämt själf yttrar om sig, »jag nog aldrig kommer att kunna höja mig till den vishet och världskänedom, som höfves en svensk professor.» Det enda klagomål Wikner anför emot sin tillvaro i Norges hufvudstad är bristen på svenska kakelugnar; oset från landets sedvanliga kaminer plågade honom mycket och var måhända en bidragande orsak till utvecklandet af den sjukdom, som så snart skulle upplösa de lyckliga makarnas äktenskap. Men äfven här kämpar hans »troigna Ida» en kamp emot förstörelsen. Beslutsamt låter hon i hemmet uppsätta en svensk kakelugn. »Denna idé med kakelugnen,» skrifer Wikner, »var en af Idas bästa, ehuru hon ofta haft mildt värmande tankar; när brasan såsom just i detta ögonblick fladdrar i kakelugnen (något fritt uttryckt, ty det är strax tid att skjuta spjället), kan jag nästan tro mig vara i mitt älskade Sverige.»

Rörande är att höra den ångest han erfor att förlora denna Ida, när hon under hans sista lefnadsår angripes af en sjukdom, om hvars utgång läkaren är oviss. Wikner skrifer i sin dagbok: »Ida sämre, Herre hjälp! Hon har vårdat mig som en ögonsten. Hon är mig det dyrbaraste och outhärligaste som jorden bär. Gud belöne henne för all hennes kärlek till mig!»

Hans glädje och djupt kända och uttalade tack till den Herre, som räddade hennes lif och återgaf henne till make och söner, yttrar sig med gripande innerlighet. Ända in i det sista, knäböjande vid hans sida med hans hand sluten i sin, förmädd hon, när hon såg, att döden redan närmat sig, med stilla röst i hel själföglömmelse läsa hans älsklingspsalm 221.

Det är betecknande för Ida Wikner, att man i en lefnadsteckning har svårt att individualisera och särskilja hennes lif ifrån mannens. Hon är dock en kvinna med fasta, själfständiga åsikter. Hennes söners uppfostran bär kanske mest vittne därom; men hon äger den äkta kvinnliga storheten, förmågan af att i själföglömmelse till de sina ge af sin egen på djup gudsfruktan grundade skatt af tålmod, styrka, förtröstan, ej så mycket i ord och lärdom som ej mer genom exemplet af sin egen vandel.

Också är hon af sina båda nu vuxna söner omfattad med en vördnad och kärlek, som torde komma få mödrar till del. Och väl förstår man, att Ida Wikners make i sitt ödmöje om kvinnonaturen kommit till hvad här ofvan af honom är yttradt: »*Kvinnans lif är kärlek.*»

LAURA FITINGHOFF.

RANNSAKNING.

NÄR DIN MAN en afton kommer och säger, att han blir ute till kvällen, nog känner du då något af vemod vid tanken på, att han går ifrån dig. Såvida du älskar honom och gör det på det vanliga själfviska viset, så att du ej rätt kan skilja på, hvad som är din kärlek till honom eller hvad du fordrar skall vara hans till dig. — Men inte får han veta din barnslighet, ty ni må vara huru lyckliga som helst, medge, att så långt ha ni dock ej kommit, att ni på vid gafvel slå upp det innersta för hvarandra. Det var det du drömde så vackert om, att så skulle ni ha det. — Det riktigt svider inom dig, då han går. Kanske komma där till och med några tårar nu, då du får vara dig själf, och kanske något af — ja, något som bara är aflägsat släkt med bitterhet. Han finner det så naturligt att gå och lämna dig hemma. Om du i stället skulle gått! Åh, inte får du tänka något sådant.

Är det hans fel? Nej, det är hans rättighet, så gjorde hans far före honom, och så göra alla hans kamrater nu. Och inte tyckte hans mamma illa vara för det, och inte skulle du vilja säga för din bästa vän, att det kändes något. Men är ditt hjärta så ondt då, eller sätter du upp kraf, som möjligen kan tillkomma din dotter, men ej dig? Kanske båda delarna.

Men tillika — känner du icke en frihet af att tankarna få löpa så vida, du blir dig själf så, som du ej annars är, och gör upp räkenskapen med ditt inre, som så sällan, sällan blir af, då ni sitta tillsammans.

Hur har det varit dessa år, icke har du varit helt lycklig? Dock borde du ha kunnat det. Inga svåra pröfningar ha mött er, och du har din mans kärlek och han har din, efter hvad ni säga hvarandra. Ja, nog har han din alltid, kanske har han den för helt. Du har väl egentligen ej funnits till för någon annan än för honom och edra två små flickor. Och det har ej varit dig nog! Nej, ty du har en gång vetat, att du är skyldig att ge något af dig själf åt hvarje människa, som kommer i din väg. Du har glömt, att vi alla äro systrar och bröder. Du har inte frågat efter

ens, om bland dina »vänner» fanns någon, hvilkens hjärta blödde. Och de fattiga, ej har du gett dem af glädje att få ge. — Hvad har du gjort under alla dessa år? Jo, du har öfvergifvit din första kärlek, Honom, som höll på att få ditt unga, varma hjärta. Honom, till hvilken du bad: »O, gif mig ett enda af alla dina människobarn, och jag vill gifva Dig honom tillbaka.» Han gaf dig »denna ende». Och den lyckan har du ej kunnat bära. I världslig äflan har du tappat bort dig själf, långt mindre då kunnat draga honom därifrån.

Den, som en gång skådat klart, hurudant lifvet är, kan dragas med i vimlet, men tillfredsställa henne på djupet kan det ej. För henne hägrar alltjämt hvad hon den där gången såg.

O, Herre tag mig tillbaka och tag honom med!

RINGA ELBE.

HVAD VINDEN BERÄTTADE FÖR DEN GAMLA FURAN.

»HÅHÅ, JAG ÄR TRÖTT,» suckade vinden, i det han slog ihop sina slaknande vingor och sjönk ned på sitt hviloläger under den gamla furans täta grenhvalf.

Det gick en susning genom trädet och en röst hördes hviska:

»Berätta! Tälj mig, hvad i dag du sett och utträttat, jag lyssnar.»

»Minnes du de två unga på Sätergården, de, som snart skulle blifvit ett par?» frågade vinden.

»Ja, dem känner jag väl,» svarade den gamla furan, »de äro ofta här. Ibland smekas de och le, men oftast äro de ovänner. Kanske komma de hit i morgon. Jag håller af dem båda och längtar efter dem.»

»De komma aldrig hit mer, de skola aldrig mer sitta på den mjuka mossan vid din rot. De äro borta för alltid,» sade vinden högtidligt.

»Borta för alltid! Hvar finnas de, hvar? Något har händt dem, berätta mig allt!» hviskade trädet.

»Så hör då,» återtog vinden, »hur det kan gå, då kortsynta människobarn ej vilja låta varna sig af dem, som äro starkare och visare än de. Jag har i dag uppjudit alla mina krafter för att rädda dessa två, men förgäfves var allt, hvad jag gjorde. Hör nu, döm sedan själf!

Eftermiddagssolen sken så vänligt öfver Sätergården, och jag dansade muntert kring knutarna. Ibland kikade jag in genom fönstren eller kom en dörr att springa upp.

Vid ett af fönstren i matsalen satt hon — flickan — och sydde. Han — fästmannen — stod bredvid och tycktes be henne om något.

Jag tryckte mig tätt till rutan och hörde honom då säga:

»Nå, Lisbeth, låt nu ändtligen bli med att sitta och prata med den där dumma kudden, och följ i stället med mig ut och gå! Hur ofta skall jag be dig om en sak, innan du behagar göra mig till viljes?»

»Så ofta du har lust. Hvarför skall jag alltid rätta mig efter dig? Låt mig vara i fred, Alexander!»

»Nu är lillan riktigt ur humör, då hon kallar mig helt högtidligt Alexander. Jag afvaktar med spänning det ögonblick, då du börjar kalla mig vid efternamn. 'Älskade Ekeroth', eller 'gif mig en kyss, min egen Ekeroth', låter det inte bra poetiskt?» Han böjde sig fram mot flickan med ögonen fulla af skalkaktighet.

Hon svarade ej ett ord, bara sydde af alla krafter, men jag såg, att det ryckte kring hennes mun.

»Elisabeth, sluta!»

Intet svar.

»Håå, jaja,» suckade den unge herrn, i det han slog sig ned på en pall vid flickans fötter och lutade hufvudet mot kanten af hennes sybord samt slöt ögonen. Jag tog mig nu en svängom i trädgården och parken och återvände därpå till min förra plats.

Han satt fortfarande med tillslutna ögon, men en rynkning mellan ögonbrynen förrådde, att han ej njöt sömnens hvila och frid.

Hon hade låtit arbetet sjunka, och i de bruna, skimrande ögonen lästes tydligt en önskan, som väl lydde så här: Ack, om han ändå ville tala!

Allt var dock tyst.

Nu lutar hon sig öfver honom och hviskar:

»Ekeroth!»

Han småler, men öppnar ej ögonen.

Hon hviskar åter:

»Förlåt mig, älskade Ekeroth! Får jag följa med dig ut och promenera?»

Då vaknar han till lif. Flyger upp, breder ut armarna för att fånga henne, men äfven hon har rest sig och glider skrattande undan.

Han jagar henne rundt kring det stora matsalsbordet, men råkar snafva öfver en matta, hon begagnar sig af försprånget och rusar hufvudstupa ut i förstugan.

Jag hvirflar huset rundt och stannar nu utanför förstugufönstret.

Han står där ensam, hon däremot tycks vara aldeles försvunnen.

Men se, så tjock och fyllig den stora pälsen därborta ser ut!

Den unge herrn smyger sig bort till det misstänkta föremålet, säger så plötsligt:

»Om man skulle klä' sig i päls i dag!»

Därpå slår han båda armarna omkring pälsen och lyfter den högt upp i luften.

En sådan päls! Ur det lurfviga björnskinnet tittar ett förtjusande flickhufvud fram och en klar stämman ropar:

»Alli, otäcka pojke, släpp mig, hör du! O, sötaste Alli!»

Nu satte han henne upp på en hög byrå, som stod därute i förstugan, antog en förbluffad min, tog ett steg baklänges och utbrast:

»Åh, var det du!»

»Låt mig genast komma ned!» Hon var nästan gråtfärdig.

»Ja, om du lofvar att vara mycket snäll hela dagen,» sade han leende.

»Ja, ja, ja!»

»Och så ger du mig en kyss och säger än en gång förlåt!» Nu reste han sig på tå, hon böjde sig ner och hviskade något i hans öra, som kom honom att rodna af glädje.

»Nu skall du få se, hur snäll jag skall bli,» ropar han gladt.

Han söker upp hennes galoscher och sätter dem själf på hennes små fötter, lyfter henne sedan ned, hjälper henne med kappan, lägger den mjuka, mörka skinnkragen kring hennes hals och sätter slutligen på henne den käcka, hvita matrosmössan. Då hon blifvit färdigklädd, omfamnar han henne jublande:

»Min fästmö är den sötaste flicka i världen!»

Hon gömmer sitt rodnande ansikte och hviskar, lutad mot hans bröst:

»Men jag är ju så stygg och envis, det har du ju sagt mig så ofta.»

»Har jag? Det kommer jag bestämdt aldrig att säga mer.» Han smeker hennes röda kind.

Nu kastade han i hast på sig rock och hatt, hvarpå de begåfvos sig i väg. Jag dansade omkring dem, tog mig friheten att kyssa fram de rödaste rosor på flickans kinder och dra-

ga helt litet i herrns mustascher. De gingo mot stranden, hafvets isväg blänkte framför dem, eftermiddagssolens strålar bröto sig mot ytan, gnistrande i silfver och guld.

»O, så härligt!» utropade den unga, »låt oss gå dit ut, rakt ut i solglansen!» Och han följde henne.

Jag ville varna dem, jag hade ju varit därute, jag visste ju, att långt ute gick hafvet öppet, jag visste, att de oroliga böljorna med okuffig makt sköto på isen, jag visste, att det stora isfältet när som helst kunde förvandlas till en vattenöken med små öar af isstycken, som skulle simma omkring, tills de snart nog krossades, remnade och sjönko i djupet.

»Kunde du ej varna dem? Kunde du ej hjälpa dem till rätta, de stackars, svaga människobarnen?» hviskade den gamla furan, i det hon slöt grenarna tätare samman öfver vinden, som hvilade vid hennes fot.

»Nej,» svarade vinden vredgad, »allt, hvad jag gjorde var förgäfvos. Först försökte jag tvinga dem att gå tillbaka, jag ställde mig framför dem, men de trängde på och vandrade oförtrutet vidare. Då ilade jag ut till hafs och återvände med hela mängder af salta, fuktiga hafsångor, men tror du det hjälpte, att jag kastade dessa rakt i ansiktet på dem! Inte det minsta. Jag dref härar af hafs fåglar att kretsa öfver deras hufvud, men de förstodo ingenting af allt detta, utan vandrade vidare, förblindade unga dårar som de voro.

Då jag såg, att jag intet kunde göra för dem, beslöt jag mig för att stanna i deras närhet, hvarför jag med långsamma vingslag sväfvade öfver dem.

Han talade om deras nära förestående förening, målade deras framtida samlif i ljusaste färger och hade en hel del förslag att göra än om ett, än ett annat. Hon motsade honom ej en enda gång, det var, som om hans vilja helt och hållet blifvit hennes — in i minsta detalj tycktes hon vilja rätta sig efter honom. Då hon nu lågt och mildt sade:

»Visst har du rätt, Alli, det har du alltid. Du är ju så klok och så god.»

Då såg han på henne helt förundrad. Hon var sig inte lik, hans lilla trotsiga flicka.

»Hur är det,» hviskade han, »hvad gör mitt lilla glada fickebarn så stilla?»

Hennes ögon hvilade vid den sjunkande solen med en fuktig glans, då hon långsamt sade:

»Jag känner mig så underlig. Det är, som om jag just nu lärt mig förstå, hur god du är, mycket för god för mig. Jag vet ju, att jag ofta retar och sårar dig förfärligt, ja, jag är riktigt rysligt elak. Hur kan du låta bli att hata mig? Ack, vet du, ibland då jag gjort dig ledsen, så afskyr jag mig själf och önskar, att någon ville slå mig riktigt ordentligt, ty det förtjänar jag.»

»Tala inte så, min lilla flicka,» sade han vekt, »jag vet ju, att du har mig kär, och dessutom älskar jag dig just sådan du är.»

Hon fortsatte, som om hon ej hört afbrottet:

»Jag förstår nu så väl, hvarför din mor ibland ser på oss med så oroliga blickar, du är ju hennes hjärtebarn och hon lider kanske mer än du af mina många nycker och min retlighet. Jag förstår också, hvarför alla mina vänner säga till mig, att vi inte passa för hvarandra, du och jag. Du är för god, jag för dålig. Men nu längtar jag att få visa dem alla, och dig i främsta rummet, hur kär jag håller dig. Jag vill göra allt, hvad du önskar och allt hvad du begär af mig för att på något sätt visa min tacksamhet för din stora, öfverseende kärlek.»

Ur stånd att få fram ett ord, slöt han den smidiga flickgestalten i sin famn och kysste henne, medan hans blick, full af ömhet och

lycka, skådade in i hennes djupa, bruna ögon.

Det var en vacker syn att skåda dessa två unga, lyckliga varelser, som stodo här begjutna af aftonrodnadens sken. Allt omkring dem var tyst, några måsar seglade ljudlöst öfver deras hufvuden. Intet ljud från stranden trängde hit ut för att störa den högtidliga tystnaden.

Jag ilade åter ut till hafs, och då jag fått visshet, att mina aningar nu skulle besannas, återvände jag hastigt till de två, som voro invigda åt döden. De stodo i samma ställning, hon lutad tätt till honom, han med armen om hennes lif.

I detta ögonblick hördes ett doft, olycksbådande brak, rullande fram som en åska ur djupet.

Den unge mannen blef blek som snö, på den snabba blixten i hans öga märkte jag, att han med ens uppfattat faran, hans läppar öppnades och slötos, men intet ljud kom fram. Slutligen gjorde han våld på sig, vände sig mot flickan, som ännu log, grep häftigt hennes hand och dragande henne med sig, började han af alla krafter springa i riktning mot stranden. Den stackars flickan förstod ej farans verkliga vidd, men hon anade, att det måste vara något allvarsamt. Hon sprang så länge hon orkade, men slutligen nekade hennes lemmar att göra tjänst och hon kunde knappast draga andan.

»Spring, Alli,» flämtade hon, i det hon sökte draga sin hand ur hans. »Jag kan inte mer.»

Han stannade tvärt, men endast en sekund, den nästa hade han lyft henne i sin famn och fortsatte nu sin språngmarsch.

Jag hjälpte honom så mycket som möjligt genom att drifva på. Han var lång, stark och muskulös, och den oerhörda ångesten jagade honom framåt med fördubblad hastighet. Han kände knappt bördan i sina armar.

Ett nytt dån, dubbelt starkare än det förra dref honom än snabbare framåt, då han plötsligt hejdades af ett klagande rop från flickan.

»O, se Alli, där, där framför oss!»

Och han såg.

I den tilltagande skymningen upptäckte han ett litet stycke framför dem en bred remna i isen, ett gapande svalg, hvare en mängd isstycken hvirflade omkring.

Det tycktes, som om vid denna syn en tyngd lade sig öfver hans nyss så spänstiga leder, hans domnande armar släppte sitt tag om den unga flickan, som snart stod på isen framför honom.

Nu lade hon båda händerna på hans axlar och seende honom rakt i ögonen, frågade hon med osäker röst:

»Alli, äro vi förlorade?»

Han såg på henne, uppfattade i en enda blick all hennes skönhet, hennes älsklighet, hennes bedårande friskhet och fagra ungdomlighet och utbrast därpå lidelsefullt:

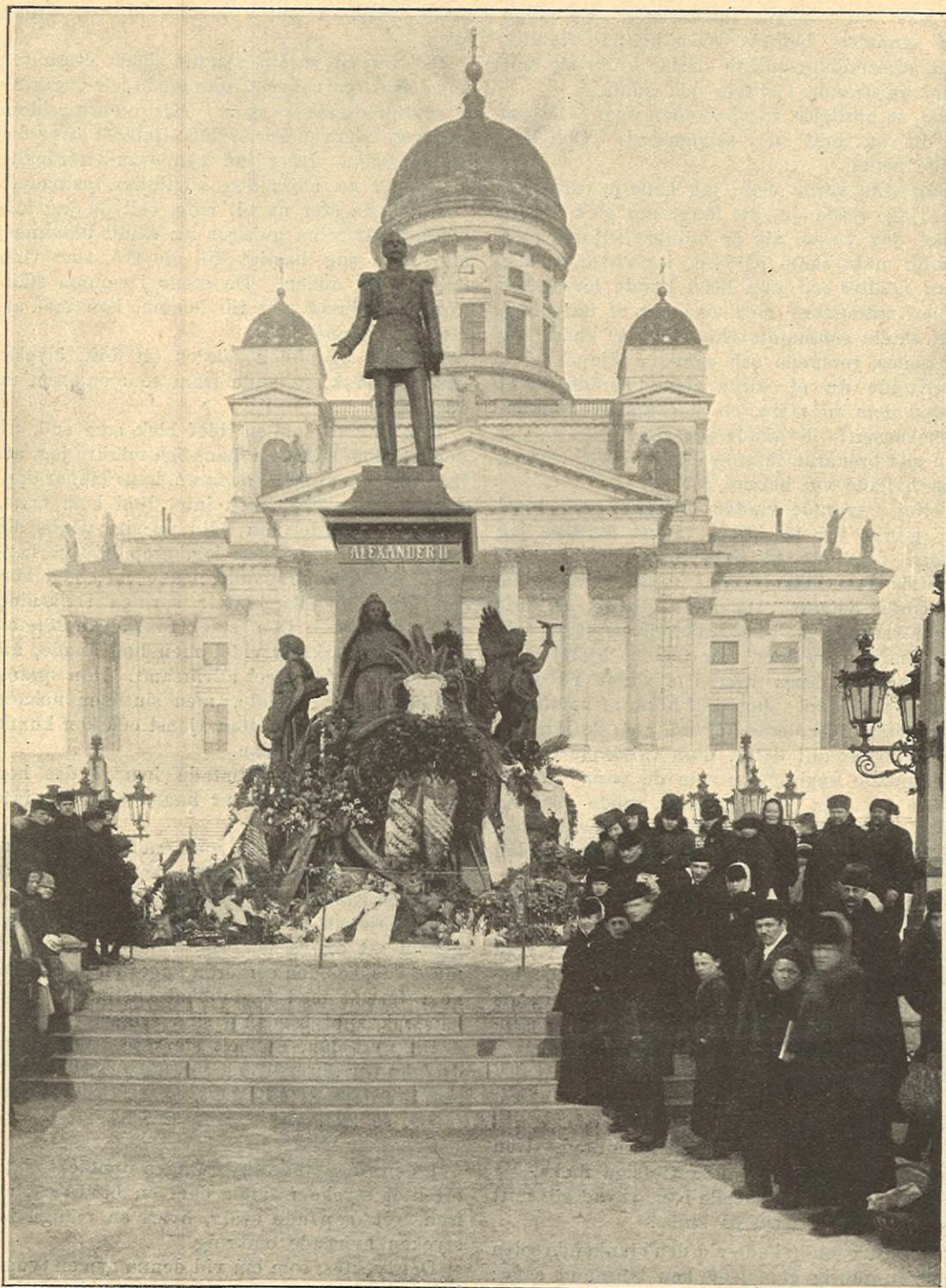
»Nej, nej, det måste finnas räddning, det måste!»

Hans röst drucknade i det väldiga brak, som nu åter brusade fram, skakande isen under deras fötter, men hon såg, att han åter och åter upprepade orden: *det måste*.

Så slet han sig lös från henne och gick tillbaka ut mot hafvet, men stannade snart, såg sig omkring åt alla håll, hvarpå han började gå i en annan riktning, men endast för att snart åter stanna. Det var lönlös möda, de befunno sig på en liten ö af is, och rundt omkring dem gapade den breda, svarta afgrunden ur en flere meter vid remna.

Så kom han tillbaka till henne, vände sig mot stranden och började ropa på hjälp.

»Hjälp, hjälp!» klang det ut i den skym-

DEN BLÖMSTERHÖLJDA ALEXANDER-STATYN PÅ SENATSTORGET I HELSINGFORS.

mande kvällen, och jag bredde ut mina vin-
gar och bar ljudet in mot land, men det
nådde aldrig fram, hade förtonat och dött re-
dan på halva vägen.

Han ropade, tills rösten svek honom, då
smög sig en arm kring hans hals och en
stämma hviskade i hans öra:

»Käre Alli, det kan ändå inte höras, låt
oss hellre tala litet med hvarandra, medan vi
kunna. Hvem vet, hur länge detta isstycket
kan bära oss och sen» . . . hon ryste och tryckte
sig intill honom.

Han såg på henne, tills hans ögon fylldes
med tårar, och hviskade med bruten röst:

»Min brud, min unga brud.»

Jag sväfvade in mot land för att se, om
ingen räddning möjligen kunde komma där-
ifrån, men ej en människa syntes, alla hade
dragit sig in i sina hyddor, och från fönstren
i Sätergården utströmmade ett varmt och gäst-
vänligt ljussken.

Då jag kom tillbaka, fann jag dem båda
tätt omslingrande hvarandra, men deras bleka
ansikten voro vända upp mot stjärnorna och
buro liksom ett återskimmer af dessas stilla,
höga glans.

Så hörde jag henne säga:

»Min älskade, hur lyckliga och tacksamma
kunna vi icke vara, att detta ej hände blott
en af oss! Nu behöfva vi aldrig, aldrig skiljas.»

»Gud ske lof,» hviskade han, i det han böjde
sitt mörka hufvud och slog armen än fastare
om henne.

Jag kunde ej uthärda att stanna hos dem
längre, utan ilade bort ut öfver det mörka,
oroliga hafvet. — Ett nytt åsklikt dån kallade
mig tillbaka.

Med snabba vingslag stormade jag nu åter
mot land. De två människobarnen och hela
deras lilla ö voro försvunna, i stället var där
en nattsvart kittel, hvarest några smärre, lös-
ryckta isstycken flöto kring, men hvare äfven
några af himlens stjärnor återspeglades. De
hade således sjunkit ned i det mörka djupet,
svarta böljor hade slagit igen öfver dem, de
funnos ej mer.»

Vindens röst dog bort i en matt klagande
hviskning, och i den gamla furans täta, tunga
grenar susade det en underbart gripande,
svärmodig sorgmusik.

SIGNILD.

EN LANDSSORG I BLOMMOR.

ENDAST ETT FOLK, som under långa år vant
sig att nödgas uttrycka sina tankar och kän-
slor på något sätt, som är oätkomligt för dem,
som makten hafva, torde kunna falla på den tan-
ken att genom hyllningen åt en af sina monarker
ådagalägga sin misräkning med en annan.

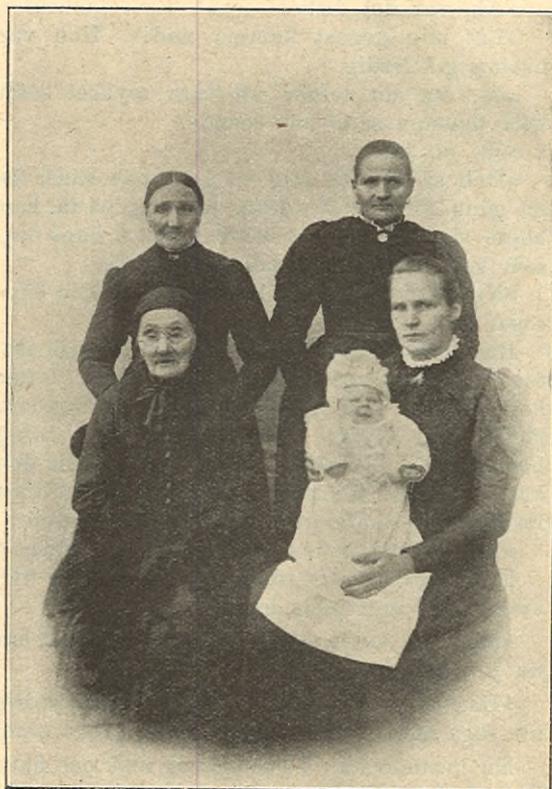
Alexander II var den mest afhållne af alla Fin-
lands storfurstar. Han tryggade dess konstitutio-
nella frihet genom att sammankalla landtdagen och
utfärda en landtdagsordning, och vid alla tillfällen
gaf han prof på den särskilda tillgifvenhet, hvar-
med han var fästad vid sitt finska storfurstendöme.

Till åminnelse därpå restes för några år sedan
på Senatstorget hans staty. Det är denna, som nu
 varit föremål för en i sitt slag enastående blomster-
hyllning. Hvarje dag komma från alla delar af
Finland nya friska blomsterskördar. Där ligga
jättekransar, som kostat flere hundra kronor, och
där stå små enkla blomkrukor, för hvilkas inköp
»änkans sista skärf» måhända gifvits ut. Ty sådan
är stämningen nu i Helsingfors inom alla sam-
hällsklasser, att ingen vill stå utanför den med-
borgerliga opinionsyttringen.

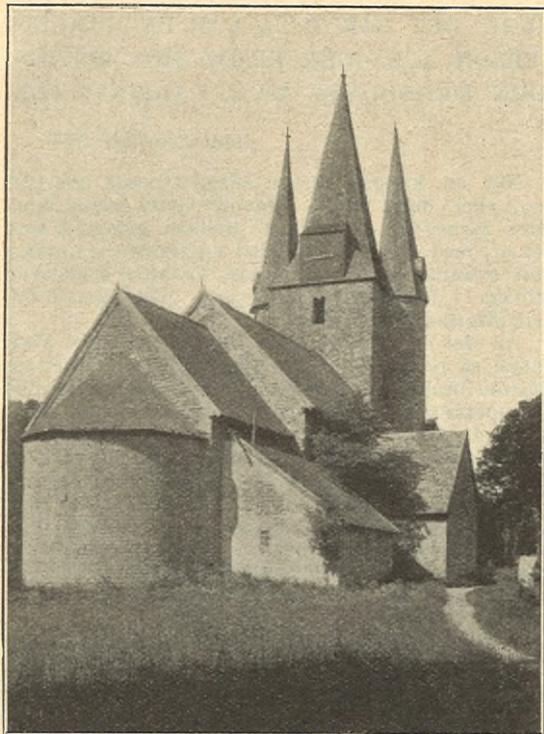
Det sägs, att det var en ung arbetaredotter, som
en natt fäste den första kransen på laggudinnans
sköld. Sen dess ha kransarna blifvit flere för hvar
dag som gått. Och kring statyn står — snart sagt
dygnet om — en tät krets af åskådare med allvar
i minerna. Här om dagen växte skaran i en hast
till åtminstone tio tusen. Ett rykte hade kommit
ut, att studenterna skulle sjunga vid stoden. Och
på några timmar fylldes hela Senatstorget med folk,
som med blottade hufvuden åhörde sången.

VÅRA ILLUSTRATIONER.

EN SÄLLSYNT FAMILJGRUPP bjuder Idun i
dag bland sina bilder, nämligen en släktkedja
af fem leder i rätt uppstigande följd, hvilka alla
lefva och nu på en gång suttit för fotografen. Den
äldsta af dessa kvinnor, som således är *mormors*
mormor, hemmansägareänskan Lisbet Persdotter i
Wigge by, Bergs socken i Jämtland, har uppnått
den höga åldern af nära 97 år och ända till för ett
par år tillbaka spunnit och förrättat andra kvinnliga
arbeten samt har ännu, ehuru kroppsligen försva-
gad, alla sina sinnesförmögenheter i behåll. Hennes
dotter, som på taflan står bakom henne, är 71 år,
dotterdottern därbredvid 42 år, dennas dotter 20
år och den sistnämndas lilla dotter — barnbarns-
barnbarnet — som sitter i hennes sköte, är 5 må-
nader gammal, de 4 senare släktlederna allesammans
friska och duktiga. Den ifrågavarande stammodern
har inalles haft 102 afkomlingar, af hvilka dock
några afidit. I lifvet har hon ock en syster, som
är 93 år gammal. I denna socken finnes för öfrigt
en mängd åldringar, däribland en änka, som är års-

EN FAMILJGRUPP PÅ FEM SLÄKTLED.

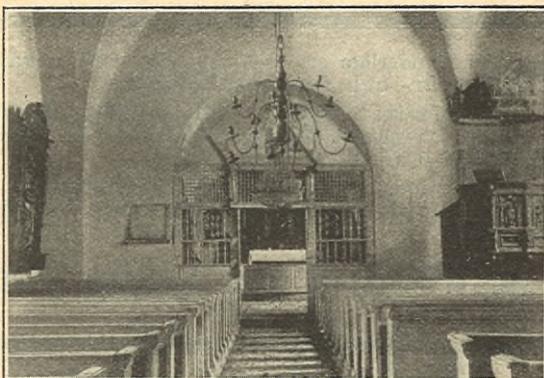

V. Lindhe foto.

HUSABY KYRKAS YTTRE.

barn med stammodern på taflan, en f. d. militärkapten, som går på sitt 93:e år, ännu en änka, som är 91 år, och rätt många, som befinna sig i den höga åldern af 85 till 90 år, hvilket förhållande torde i sin mån bevisa, att det jämtländska höglandsklimatet är friskt och hälsosamt.

*

V. Lindhe foto.

HUSABY KYRKAS INRE.

VÅRT LANDS ÄLDSTA OCH MÄRKLIGASTE KYRKA, Husaby kyrka i Skaraborgs län, skall nu restaureras, och en k. proposition om ett statsanslag på 25,000 kr. för ändamålet har i dagarna till riksdagen ingifvits. Vi meddela i detta nummer afbildningar af den märkliga byggnadens såväl yttre som inre. Den är enligt traditionen anlagd af Olof Skötkonung, som år 1008 här lät biskop Sigfrid döpa sig och sitt hof i Husaby källa. På kyrkogården visas ännu konungens och hans gemål Estrids grafvar. Kyrkan äger för öfrigt åtskilliga minnen från den katolska tiden. Från kyrkan synas Kinnekulle bergväggar resa sig som väldiga fästningsverk.

*

FRÅN DEN FÖRFÄRLIGA KATASTROFEN I TOULON, då natten mellan den 5 och 6 dennes kruthuset vid Lagoubran strax utom staden af ännu okänd anledning sprang i luften, meddela vi en bild, framställande sökandet efter de döda och sårade bland ruinerna. Nära 200 tunnor krut var det som exploderade, och verkningarna voro också förfärliga. Vida omkring grusades allt, skakningen förnams milsvidt omkring och 54 döda och öfver ett hundratal sårade blefvo de närmaste offern.

*

AF PRESIDENTEN LOUBETS FÖRSTA KONSELJ meddela vi en fotografisk afbildning, som torde ha sitt särskilda intresse, då den omfattar porträtt af hela den nuvarande franska ministären. Från vänster räknadt sitta eller stå ministrarne i följande ordning rundt kring kordet: Viger, Delombre (stående), Leygues, Krantz (stående), Loubet, Freycinet (stående), Delcassé, Peytral, Guillain, Lockroy, Lebret och Dupuy.

EN MARTYR. SKISS FÖR IDUN AF BENGTA.

DET VAR EN HÄRLIG VINTERDAG i midten af mars månad, 5 grader kallt och strålände solsken. Tåget lämnade Stockholm och rusade fram genom höga furuskogar, hvarigenom solen kastade sina glada strålar förbi små insjöar, hvilkas stränder voro beväxade med smärta björkar, som stodo där likt unga brudar i sin hvita rimfrostskrud.

De mest intagande vyer skymtade förbi kupéfönstret, där den unga flickan satt. Men hon tycktes vara alldeles oberörd af allt detta, där hon satt med halfslutna ögon och ett resigneradt uttryck i det vackra ansiktet. Hur skulle hon för öfrigt kunna vara intresserad af något, hon, som var den olyckligaste människa på jorden? Man skickade henne till landet, för att hon skulle glömma. Glömma? Hennes läppar krusades ofrivilligt till ett hänleende.

Man hade behandlat henne illa, ja, rent af grymt. Men de fingo kanske ångra det om en tid, då det kom bud, att hon var död, ty hon kunda icke lefva, det kände hon, och hvad hade hon för öfrigt att lefva för utan honom, nej, det var omöjligt!

Det hade börjat skymma, då den unga flickan väcktes ur sina grubblerier. Tåget stannade, dörren rycktes upp, och en smärt sextonårig gosse visade sig i dörren.

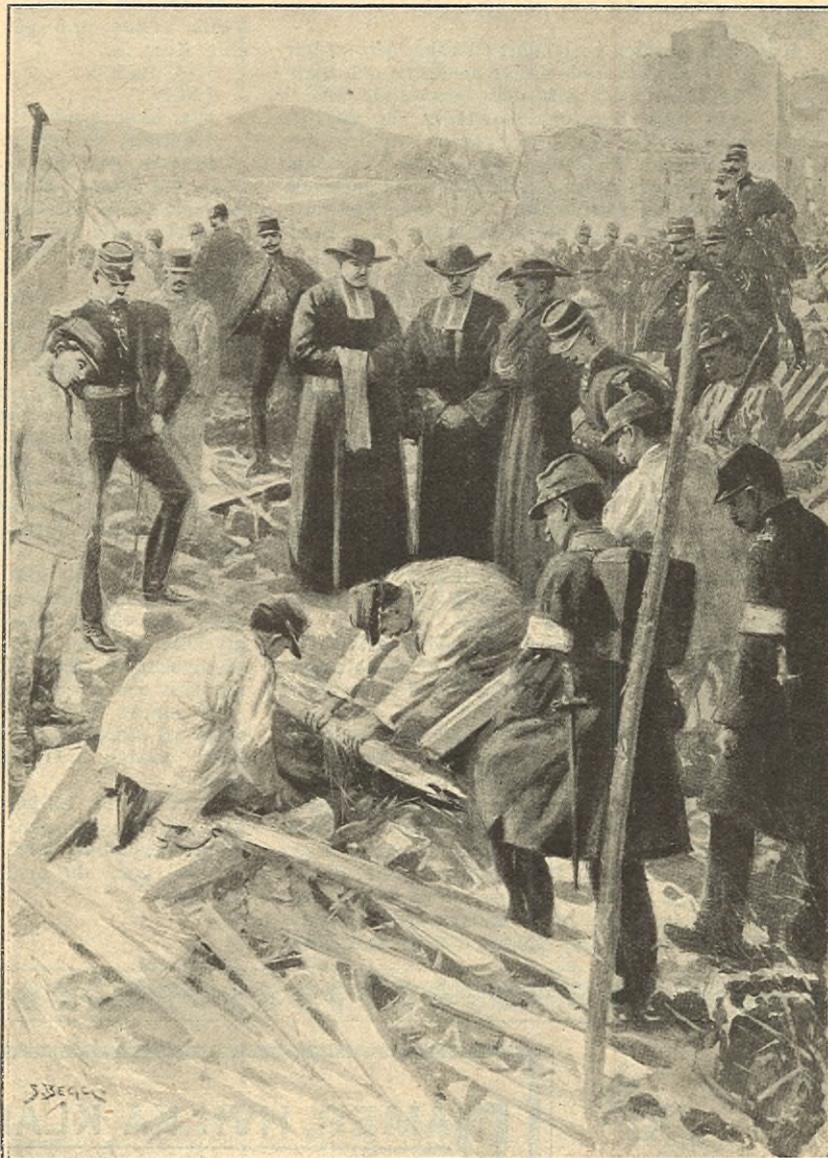
»Ursäkta, är det fröken Elsi Alm?»

Hon böjde jakande på hufvudet.

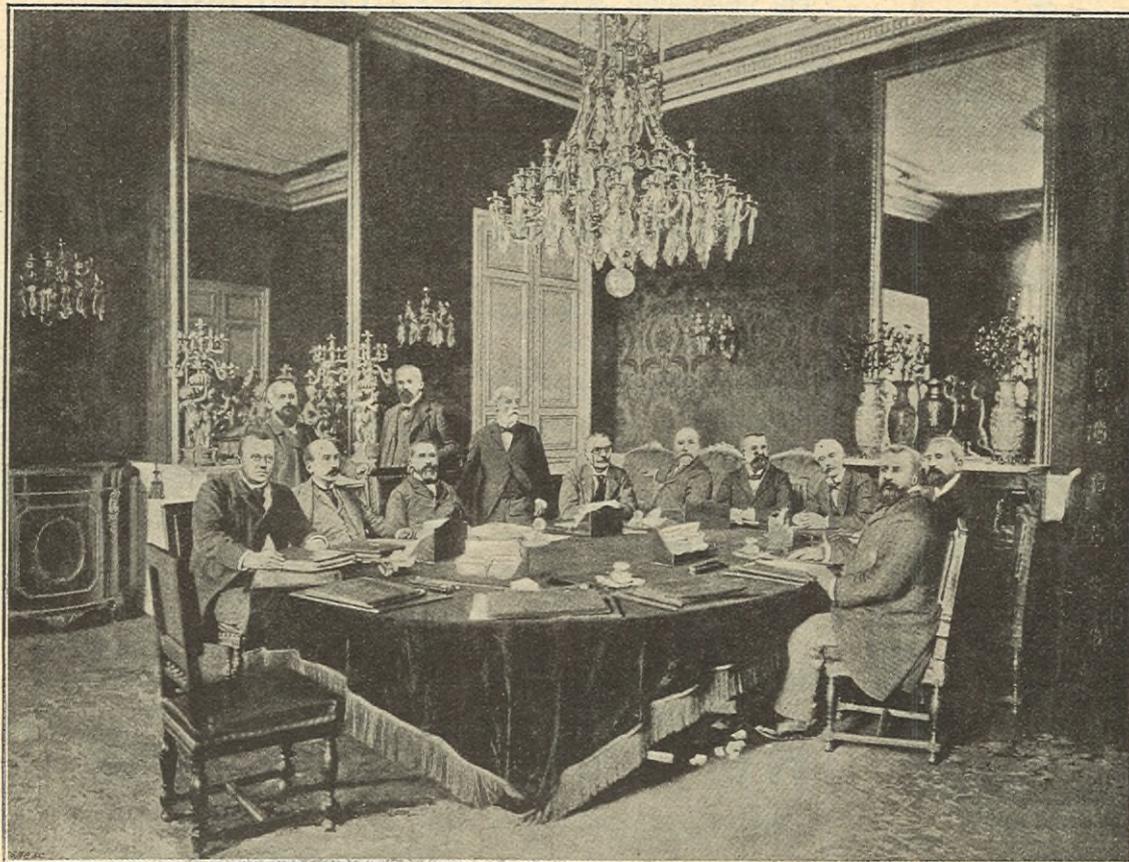
»Jag är Kurt Lambert från Ekeby.» I en hand-

vändning hade han tagit hennes plädrem och hattask samt stod med ett raskt hopp nere på perrongen, räckande henne sin lediga hand för att hjälpa henne stiga ur.

»Om nu fröken vill vara god och stiga upp i

KATASTROFEN I TOULON: DE DÖDA O. SÅRADE UPPSÖKAS BLAND RUINERNA.

PRESIDENTEN LOUBETS FÖRSTA KONSELJ.

släden, medan Johan och jag taga reda på frökens reseffekter.»

Kurt och kusken voro snart tillbaka, och nu bar det i väg. Snön knarrade under medarne, och bjällrorna klingade. Kurt satt och betraktade Elsi i smyg. Inte hade Inga och han tänkt sig, att hon skulle se ut på det viset, hon var ju lång och ljus. Hon var bestämdt förfärligt tråkig. Det var något så förnämligt och otillgängligt i hennes ansiktsuttryck, att han kände sig riktigt blyg. Men snart försvann Kurts blyghet, och han började prata på sitt munttra, trefliga vis.

»Åker fröken skidor? Inte, det var dumt det, ty Inga och jag ha gjort ett sån't väldigt stiligt gupp i skidbacken, tills fröken skulle komma. Där uppe till höger ligger Löfsta, där Bratts, mina kusiner, bo. Det är så mörkt nu, så fröken kan nog icke se det, men på dagen ser man både ladugården och flaggstängen ifrån vägen. Det är ett stilt ställe, må fröken tro. Morbror svärmar för hästar och hundar, å fröken skulle se såna väldigt stiliga hästar. Men nu äro vi framme.»

Släden svängde in på gården och stannade utanför ett hvitt tvåvåningshus, dörren till verandan slogs upp, en natt jungfru i hvitt förkläde och hvit spetsmössa sprang ned och sade nigande:

»Om fröken vill vara god och stiga in, så kommer jag efter med frökens saker.»

I förstugan kom fru Lambert med sina två döttrar emot henne. Fru Lambert var af medellängd; ljus, slätkammadt hår och ett godmodigt uttryck i det runda ansiktet. Maja, den äldsta af döttrarna, hade mörkt, krusigt hår, en liten natt figur och små gropar i kinderna, då hon skrattade. Inga, den yngsta, var ljus, med skälmaktiga, blå ögon och en lång häta, som hängde ned för den smärta ryggen.

»Välkommen, Elsi! Åh, hvad du har blifvit förändrad, barn; men det är ju snart 10 år, se'n jag såg dig. Här är min äldsta dotter, Maja, ni äro visst jämnåriga — hon är 22 år. Och det är Inga eller yrhättan, som hon oftast kallas,» sade fru Lambert, i det hon leende nöj Inga i den friska kinden.

Flickorna hälsade hjärtligt på Elsi, och Maja följde henne upp på hennes rum. I det samma kom Kurt in.

»Nå, Inga?»

»Nå?»

»Ja, hvad tyckte du om henne?»

»Myckert vacker, men kolossalt tråkig.»

»Precis som jag tyckte i början, men när man talar vid henne, så tinar hon upp — hon till och med skrattade ett tag.»

»Det skulle man inte kunna tro — hon såg rakt ut som en isbit. Men du sa' väl en af dina värsta dumheter.»

Inga sprang skrattande in i salen, Kurt efter, och de hade så när slagit omkull Lina, den gamla trotjänarinnan, som stod och sysslade vid tebordet.

»Inga och Kurt! Hvad är det för ett väsen? Tänken I då inte på, att det är främmande i huset?» sade Lina i tillrättavisande ton.

»Jaså, man kanske inte skall få röra sig, sedan den där vaxdockan har kommit i huset,» sade Inga, i det hon knyckte på nacken.

»Fy, Inga vet ju, att hon är klen och — — I det samma inträdde fru Lambert med Elsi och Maja. — —

En vecka har gått. Det var på kvällen. Inga låg vaken och funderade. Hvad kunde de tala om, efter som Maja inte kom in, fast klockan var så mycket? Jag kan inte begripa, hvarför Maja tycker så mycket om Elsi. Nog är hon snäll, men så rysligt tyst och tillbakadragen.

Vi lämna Inga och titta in i Elsis rum. Maja sitter på sängkanten; Elsi lutar sig mot henne och talar, medan hon håller näsduken pressad mot ögonen.

»Du tycker, att jag skulle förlåta mina föräldrar; nej, det kan jag icke. De ha förstört hela min lifsglädje, hela min lycka.»

»Ja, men de trodde ju icke, att han var dig värdig.»

(Forts.)

HURU DET GÅR TILL, NÅR EN KUNGLIG PERSON AFLÄGGER BESÖK HOS PÅFVEN. IDUN MEDDELADT AF ETT ÖGONVITTNE.

Rom, februari 1899.

När en kunglig person aflägger besök hos påfven, sker detta alltid efter ett visst, sedan långa tider fastställt ceremoniel, hvilket, gammalt som det är, med sin ståt och med de praktfulla dräkter från svunna tider som nyttjas, försätter åskådaren tillbaka i förflutna århundraden, påminnande om den färgrika medeltiden.

Är det en kunglig dam, som kommer till Vatikanen, så rättar äfven hon sig efter det mycket anslående bruket att ikläda sig svart sidendräkt med en spetslöja på hufvudet. Herrarne bära stor uniform. Den kungliga personen emottages vid vagnen af öfverceremonimästaren (för närvarande en ärkebiskop). Är det en prinsessa, så erbjudes henne påfvens enskilda hiss för att bespara henne de höga trapporna. I annat fall stiger man upp för den vackra »scala regia». Två schweizergardister i sina pittoreska medeltidsdräkter med hillebarder gå före, följda af två »bussolanti» i långa gredelina kåpor.

I sala *Clementina*, där en afdelning af Schweizergardet gör honnör, emottages den furstliga gästen af hela det påfliga hofvet med maggiordomo'n i tēten. Han presenterar de olika personerna, hvilka alla bära högtidsdräkter; andliga hofambetsmän i brokiga biskops- och monsignoretalarer med hvita spetsöfverkläder, kammarherrar »*di spada e cappa*», hvilka icke äro prästmän, i vackra spanska dräkter, alla följa de med genom de olika salarne, som föra till påfvens enskilda gemak. I en förstuga står den påfliga betjäningen i karmosinröda livréer; ritningen till dessa förskrifver sig ända från Michel Angelo. Därpå kommer man in i ett rum, hvarest påfliga gendarmer paradera i höga björnmössor. I

Hofjuvelerare

K. ANDERSON
1 Jakobstorg
STOCKHOLM.

Tandläkare Sjöquist
Drottninggatan 68, Stockholm.

Tandläk. Elias Widfond,
25 Regeringsgatan 25.
Träffas kl. 10—2 och 1/2 5—1/2 6 e. m.
Plomb. och insättning af artificiella tänder

Professor G. CEDERSCHIÖLD
behandlar med massge: mag- och tarmsjukdomar, nervåkommor, kronisk snufva och svalgkatarr, fruntimmerssjukdomar m. m.
Sthlm, Stallg. 4, hörn. midt emot Grand Hotel.

Bleksot, blodbrist och svaghet botas säkert med Pinus Piller. Många intyg från botade finnas. En sats kostar: mot insänd likvid 2: 70, som postförskott 2: 85. Återförsäljare erhålla rabatt. Skrif till (S. T. A. 56389) C. J. Lindahl, Söfsjö.

HERM. MEETHS
Sybehör
Fodervaror
och
Garneringsartiklar
(i största urval)
Order
uppg. till 20 kr.
exp. till landsorten franko.

Aktiebolaget
Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
Depositionsränta 4 1/2 %
Stämpel å uppsagda bevis bekostas af Sundsvalls Handelsbank. (G. 77423)

DAMER, HVILKA KLÄDA SIG EFTER

NYASTE MODET,

böra icke underlåta att begära profver på våra nyheter för vår- och sommarsäsongen.

Specialitet: Nyaste sidentyger, siden-foulard, randigt- och chiné-siden för klädningar och blusar från 90 öre till 5 kronor pr meter.

De utvalda sidentygerna sändas till Sverige endast direkt till privatpersoner tull- och fraktfritt till hemmet.

Schweizer & Co., Luzern (Schweiz)
Sidentygs-Export. (B)

Via postlinien **SASSNITZ—TRELLEBORG**

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *hjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Rex* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och *Stockholms Resebureau*, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Christianstads Enskilda Bank
i Stockholm,
Drottninggatan 2, hörnet af Strömgatan
emottager penningar på

Sparkasseräkning
mot godtgörelse af högsta despositionsränta.

Utan uppsägning kunna å en bok sammanlagdt 1.000 kr. i månaden uttagas.

Sparkasseräkning
Räntegodtgörelse 5 proc.

Å hvar motbok kunna intill 1.000 kronor i månaden uttagas utan uppsägning.

I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.
Aktiebolaget Stockholms Diskontobank
i Regeringsgatan 1.

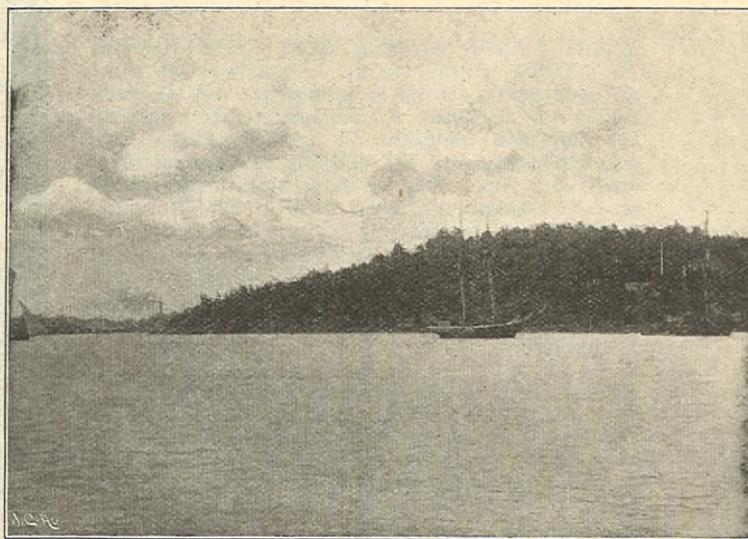
BRAND FÖRSÄKRINGS AKTIEBOLAGET FENIX
JAKOBSTORG

Äkta Tyroler-Loden
för Herre och Dam
i parti & minut på lager hos
J. E. Sandberg,
2 Brunkebergstorg 2.

Köp Godt Santos-Kaffe
50 å 60 öre pr kg.
Fin-fint Santos af nya skörden, mycket godt å 0: 70, 0: 75 o. 0: 85 pr kg.
Extra 1:ma D.o. högsta kvalitét, med fin arom och full styrka 0: 90 pr kg.
Prima Campinos 1: 00 » »
Finaste PLANTAGE-KAFFE, kraftigt och välsmakande 1: 05 pr kg.
Utsökt god PORTORICOART 1: 10 » »
Extra 1:ma COSTA RICA 1: 12 » »
Fin-fin ljus Java, mycket godt 1: 15 » »
Extra 1:ma GUATEMALA, särdeles omtyckt 1: 20 pr kg.
Finare kaffesorter till högre priser finnas äfven å lager.
Allt pr säck om cirka 60 kg. samt 5 öres högre pris då minst 10 kg. köpas. — Allt Kaffe lever. fraktfritt vid närmaste järnvägsstation vid köp af hel säck.
Sändes till landsorten mot efterkräf eller förut insänd remissa. Prof af samtliga sorterna erhålles franco mot insändande af 20 öre i frimärken.
Ingen bör försumma att profva dessa verkligt goda och billiga Kaffesorter, hvilka ej äro att förväxla med de som af andra firmor utbjudas under samma namn.
Telegrafadress: K. W. KARLBERG, Karlbergius, 33 Döbelnsgatan 33. Allm. t. 7627. Riks 3644. Stockholm.
OBS. Fullt profeni. vara. Redbar behandl. Fern exp. Skynda rekvrirera.

Bostadstomter

i hufvudstadens omedelbara närhet. Härlig natur, vackert belägna, bekväma kommunikationer.

Stranden å stora segelleden.
Gröndals Tomt- & Byggnads-A.-B., Centralpalatset.

Friestedts Foderbenmjöl (Guldmedalj). Säljes genom Hrr Apotekare och Handlande. A. W. Friestedt, Stockholm.

Köksuppsättningar,
endast 1:ma varor.

44 Johan Ericsson & Co 44
Malmiskilnadsgatan

Förtäning med Eng. Tenn alla dagar.
Allm. Tel. 5377. Riks-Tel. 2546.

Köp alltid radiatorsmör!

den angränsande salen står en afdelning infanteri af det s. k. palatset.

Vid dörren till nästa rum står påfvens tjänstgörande hof: »maestro della camera» med »camerieri segreti» d. v. s. andliga kammarherrar och andra hoffunktionärer, som utgöra påfvens dagliga uppvaktning; äfven dessa presenteras mangrant, och därpå fortsätter cortegen genom ytterligare en sal, i hvilken adelsgardet står uppställt; det är tronrummet, hvori påfven gifver allmänna audienser och emottager ambassadörer. I det innersta rummet, i hvilket man inträder, får blott en del af cortegen följa med; en »cameriere segreto» i lång, violett sidenkåpa står vid en liten tapetdörr, ledande till påfvens enskilda mottagningsrum.

Dörren öppnas, och den kungliga gästen träder in, lämnande sin uppvaktning kvar med det påfliga hofvet. Två stolar äro framsatta; vid dörren gör den besökande furstliga personen en djup buggning; påfven kommer gästen till mötes och räcker honom eller henne handen och de sätta sig så och samtala en stund.

Efter omkring en halftimmes samtal yttrar den kungliga besökande en önskan att få föreställa sin uppvaktning, hvilken då, sedan påfven ringt på sin »maestro della camera» och gifvit denne order, införes och föreställes.

Efter några vänliga ord från påfvens sida buga sig de närvarande ännu en gång och påfven ledsagar den kungliga personen till dörren, hvarest han tager afsked, och så återvänder cortegen genom salarne i samma ordning som förut till sala Clementina, där sista afskedstagandet äger rum. Öfverceremonimästaren ledsagar sedan den furstliga gästen ned för scala regia till vagnen i cortile de San Damaro.

Se där er autentisk beskrifning af ett kungligt besök i Vatikanen, som kanske kan intressera Iduns läsare, och som på samma gång rättar några icke fullt riktiga uppgifter i den artikel om en audiens hos påfven, hvilken förekom i Idun n:r 15 för i år.

Hvad den åsyftade uppsatsen angår, och som vi försport, att den på några håll gifvit anledning till missuppfattning, anse vi oss böra nämna, att såväl skildringen af audiensen hos påfven som de beledsagande illustrationerna voro hämtade ur en utländsk illustrerad tidning. Ehuru de meddelades som ett åpropos till vår kronprinsessas då aflagda sedvanliga besök i Vatikanen, voro de naturligtvis ingen direkt skildring af detta.

RED. AF IDUN.

Till Herr Redaktören för Idun.

I Idun för någon vecka sedan lästes en uppsats öfver huru bedröfligt det är städt för kvinnliga post- och telegrafbiträden, kontorister, guvernanter m. fl., när de blifva för gamla eller för sjukliga att kunna arbeta och icke varit i stånd att af sina allt för knappa löner »sätta in» något för kommande behof.

Skulle inte Herr Redaktören, som flere gånger förut välvilligt upplåtit sin tidning för diskussioner af diverse ämnen, vilja föreslå en dylik diskussion, där hvar och en, som ville vara oss behjälplig med råd och dåd, kunde föreslå någon utväg för oss stackars arbetsmyror att få det någorlunda bekymmerfritt på gamla dagar och slippa att bli »bildade fattighjon», som vi ha i perspektiv. Om en fond kunde bildas, där hvar och en som ville vara med skulle betala en viss procent på sin lön hvarje år, kanske man sedan, när fonden blefve tillräckligt stor, kunde få några rika välvilliga damer att intressera sig för saken, något hem kunde bildas och vi där mot en billig afgift få mat och husrum.

I fall Herr Redaktören skulle vilja taga in detta eller innehållet häraf i sin ärade tidning, kanske

HYLIN & CO^S

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med GULDMEALJ

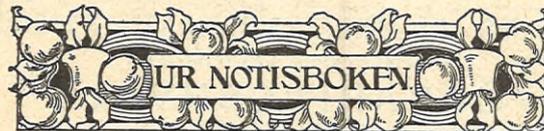
Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan - Vesterlånggatan 16
A. T. 64 69. A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

några af Iduns förståndiga och praktiska läsarinor skulle vilja hafva godheten afgifva något yttrande i ämnet.

Högaktningfullt
KVINNLIG KONTORIST.

KVINNANS STÄLLNING INOM POSTVERKET.

Med anledning af det i riksdagen föreliggande förslaget till omändring af postverkets aföningsstater, genom hvilket förslag de kvinnliga posttjänstemännens befordringsutsikter och löneförhållanden skulle blifva betydligt försämrade, har, under ofvanstående titel, af Fredrika-Bremer-förbundets styrelse utarbetats en broschyr, hvilken utdelats bland riksdagens ledamöter.

J. & F. Martell.

*
**

VO
VSO
VSOP
VVSOP

Cognac.

A G G
i parti billigast.

L. H. Södergren (Alliance).
Kontor Drottninggatan 70.
Riks 29 79. Allm. 129 06.

Bästa Ceylon Thé
1,25 pr ¼ kg. hos HERM. R. STOLPE,
Skeppsbron 6. A. T. 22 88. (S.T.A. 57244)

Landtmanna- & Kreditkassan

N:r 1 Mynttorget. Stockholm.
Depositionsränta 5 %
Sparkasseränta 5 %
Å hvarje sparkassebok kan lyftas intill 1,000 kr. i månaden utan uppsägning.

Dagligen tilltager förbrukningen allt mera af

Salubrin

såsom medel mot Hårsjukdomar, Hudsjukdomar, Yttre skador, Snufva, Hosta m. m.

SALUBRIN tillhandahålles i Stockholm å apoteken Elefanten, Vasen m. fl. apotek, hos Hr Apotekare C. F. Dufva och följande Hr Handlande: Alfr. Andersson, And. Antoni, Carl A. Berg, Th. O. Björklunds Söner, Ivar L. Bohman, I. F. Broms & Son, A. Brunander, A. Haglund, M. Hansen, F. I. Kahn, H. F. Lemke, K. Vilh. Lindström, D. Lundin, August Melander, Arvid Nordquist, Emil Nordström, Knut Spira, Sundström & Co., Mauritz Widforss, C. A. Åkerholm m. fl.

Äkta Örtmixtur för mag- och bröstsjukdomar.

En massa intyg från fullt trovärdiga personer, som af denna mixtur blifvit fullkomligt botade från svåra sjukdomar, kan företes. 6 fl. på satsen kostar 4,40 sändes pr järnväg mot efterkräf, på båt endast om den är betald. Mindre än hel sats sändes icke. Återförsäljare i Stockholm Herman Andersson, Skepparegatan 47, 1 tr.
Sofia Larsson, f. Aschier.
Riks-, Post- och Telegrafadress Jönköping.

Förmedlings- och Annonnsbyrå
Innehafvare ANNA WARBERG,
10 Sibyllegatan 10, Stockholm.
— Förmedlar inackorderingar. —
Mottager annonser till de flesta tidningar. Anskaffar gratis lärarinnor, värdinnor m. m. Åtager sig uppköp af tyger, modev., sybehör m. m. mot billigaste arv. Prospekt på begäran.

NISSENS Nis-sens världsbekända berömda

Inreg. varum. Inreg. varum.

Bröstkarameller
för hosta, förkylning, inflammation i luftröret, kittling i strupen etc.
Försäljes hos alla välsorterade Specialhandlande i riket samt i parti hos
Aktieb. Nissens Manufacturing
Mästern Samuelsgatan 65, Stockholm.

På C. W. K. Gleerups i Lund förlag utgifves:
framl. Prosten, Theol. D:r
F. Landahls
Predikningar öfver de nya högmässotexterna, första årgången, 8 häften å 50 öre. Subskription mottages i alla boklädare.
»Det trogna vittnesbörd om salighetsgrunden och salighetsvägen, som den dyre hädangänge under lifstiden aflagt, skall, då nu en del af hans handskrifna predikningar på trycket utgifvas, förvisso genom Guds nåd äfven efter hans död kraftigt tala till hjärtan, som söka och älska ett santt och fulltonigt Evangelium.»
(Biskop E. J. Keijser.)

1:sta klass Manufaktur-detalj-affär
i Göteborg söker härmed och genast respektabla
Ombud
i landsortsstäderna och andra större samhällen inom Sverige.
Reflekter endast å fullt lämplig person, helst dam med egen affär, t. ex. kortvaru eller dyl. samt förenlig med ordres upptagande efter numererade provver (ej lager) inom den burgare klassen. Reflekter behagade i biljet märkt »M.», adress Svenska Telegrambyråns Annonnsafd., Göteborg, uppgifva adress, verksamhet och fullständiga referenser.
(S. T. A. 07814)

Doktor F. Lendgiel's
äkta patenterade
Björk-Balsam,

Denna balsam borttager finnar, fräcknar, leverfläckar, solbränna, näsrodnad, pormaskar och andra hudåkommor.
Bestrykes t. ex. om aftonen ansiktet eller andra hudställen med denna björkbalsam, så afskilja sig följande morgon nästan omärkliga fjäll af huden, hvilken därigenom blifver bländande hvit och mycket fin.
Ett krus balsam kostar 3: 50. Den därtill hörande Opo-pomada och Benzoës-tvål säljes å 1 kr. pr st. eller 5: 50 satsen.
Med hvarje krus följer bruksanvisning jämte flere intyg af kände, framstående läkare om dess utmärkte och välgörande egenskaper. Försäljes i Stockholm hos
Ivar L. Bohman,
53 Drottninggatan 53.
Obs.! Sändes till landsorten mot insänd likvid, postförskott eller efterkräf.

M. ZADIGS
neutrala
Normal-Tvål,

Bäst! Billigast!

Utåtande om Mellins Food.
Herr Axel Lennstrand, Gefle.
Jag har nu försökt »MELLINS FOOD» och funnit det utmärkt bra såsom födoämne för späda barn, hvadan jag nu kommer att så småningom mera använda det i min praktik. Skulle Ni nu vilja sända mig prof på »Mellins Food Biscuits» (dock ej för litet) vore jag tacksam. Jag vill äfven pröfva dem.
Högaktningfullt
Stadsläkare, Badintendent.
Prof af **MELLINS FOOD** sändes på begäran gratis och franco från Axel Lennstrand, Gefle.
Aktiebolaget
Per Perssons Väf- o. Stickmaskin,
Drottninggatan 21 B, Stockholm.
Guldmedalj Malmö 1896, Stockholm 1897.
Nutidens bästa **STICKMASKINER.**
Omsorgsfullaste arbete. Största användbarhet. Billigaste pris.
Köpare erhålla undervisning gratis.

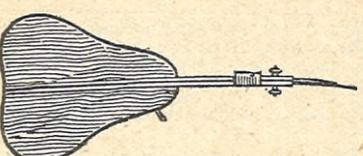
Rengörings- och Poleringsmedlet Lagermans Kraft-Skur-Pulver

förordas af läkare såsom ett i hygieniskt och sanitärt hänseende framstående rengöringsmedel. Användes å Stockholms epidemisjukhus, å de flesta hotell och mejerier inom riket, i badinrättningar, skolor, lasarett och andra allmänna inrättningar samt på flere järnvägar och ångbåtar och i hvarje kök där renlighet uppskattas. Inom verkstäder och fabriker har det blifvit mycket omtyckt såsom varande särdeles förträffligt till handtvättning. Till salu hos alla Diversehandlare i riket. Ende tillverkare **Kraft-Tvål-Fabriken, Jönköping.**

Liktornslösningsmedel.
Detta utmärkte medel, hvarigenom de svåraste liktornar inom trenne dagar upplöses och borttagas, försäljes å 1 kr. pr sats i Stockholm endast hos C. F. Dufva, Drottninggatan 41, Göteborg A. E. Wallerius & Co., Upsala Victor Söderberg Kungsgångsgatan 1, Gälle O. A. Johansson & Co.
Mot 1 kr. 20 öre i frimärken expedieras medlet till landsorten af agenten M. Malmström, Upsala.

Upptäckten af detta medel har med förord anmält i Svenska läkarellskapet af dess dåvarande ordförande herr medicinalrådet och förste stadsläkaren i Stockholm A. G. Carlsson, som äfven med särdeles välvilja och nit befordrat detsamma tillgodogörande för allmänheten.
Bland den stora mängd intyg öfver dess värde meddelas endast nedanstående:
»Fabrikör A. W. Möller har här i hospital-gjort experiment med användning af en honom egen metod att upplösa och borttaga liktornar. Då det fabrikt, som han därtill använde, visade sig frambringa den åsyftade verkan, får jag härmed meddela honom mitt vittnesbörd om metodens goda resultat. Det Kongelige Frederiks Hospital, Buntzen, Öfverkirurg.
Herr A. W. Möller har å kirurgiska afdelningen af K. allmänna Garnisonssjukhuset med ett af honom upfunnet lösningsmedel, utan smärta för patienten, fullständigt borttagit ett större antal liktornar, hvilket härmed på begäran intygges. Axel Sjöberg, tillförordnad sjukhusläkare.
Herr A. W. Möller har på mig använt ett af honom upfunnet sätt att borttaga liktornar och därvid fullständigt lyckats; och får jag således rekommendera hans metod såsom särdeles lämplig, när den är både smärtfri och oskadlig samt kan utan ringaste men för ens sysselsättningar användas. Gust. Engstrand, amanuens vid Serafimerlasarettet.
Att herr A. W. Möller å Serafimerlasarettets kirurgiska afdelning medels ett af honom upfunnet medel hastigt och utan smärta borttagit liktornar å flere där värddade patienter, varder härmed delst på begäran intygadt. N. J. Schiberg, d. v. underkirurg vid Serafimerlasarettet.
Undertecknad, som af herr A. W. Möller blifvit behandlad för liktornar, får härmed vittsorda, att hans metod är särdeles god, i det att liktornen inom kort tid borttages utan smärta och olägenhet. J. Levertin, med. d.r.
I ofvanstående instämmer till alla delar J. F. G. Keyser, med. doktor.

Flossaapparaten
jämte bruksanvisning.

Med denna maskin kan hvar och en efter endast ett par timmars öfning tillverka de vackraste flossarbeten, såsom **kuddar, mattor, öfverkast**, etc. Hvarje dam har i sina gömmor en mängd längre och kortare garnändar af olika färger, hvilka komma utmärkt till pass vid flossaapparaten. Med användande af dylika kunnna en stor mängd vackra arbeten förfärdigas till ringa konstnad och på otroligt kort tid. Apparaten, som förut kostat 4 kr., säljes nu till 2 kr. Försändes mot efterkräf eller postförskott.
Gust. Theodor Ljunggren,
8 Lästmakaregatan, Stockholm.

Sv. Panoptikon

Stockholm.

★ Största sevärdhet. ★

Hälskyddare, ovanl. praktiska, generer ej, omöjliggör slitning af strump-pan på hälen. Pris m. porto 65 öre, sänd fr. el. sparmärken. Fransk-Eng. Magasin. Biblioteksg. 32, Sthlm.

CROSSE & BLACKWELL, LTD

LONDON.

Etablerad 1706. Hofleverantörer till H.M. Drottningen af England.

PICKLES, SÄSER, MARMELADER.

erhållas hos alla större specerihandlare inom riket.

Magasin NOIR,

3 Stora Vattugatan 3, 1 tr. upp.

Specialaffär i Svarta Klädningstyg af ylle o. siden, rekommenderar till Konfirmationen sitt enastående, kolossalt stora urval i nyheter för säsongen.

Fantasytyger i flera hundra mönster från 2:— till 6 kr.
Voilette, lätta tyger, från 1: 25 till 4: 00.
Mohair, släta och fasonerade, från 1: 50 till 6 kr.
Frisé i alldes nya mönster från 2: 00 till 8: 00.
Genombrottna Tyger af siden och ylle från 1: 95 till 9: 00.

Magasin Noir

3 Stora Vattugatan 3, 1 tr. upp.

Specialaffär i svarta Klädningstyg af ylle och siden.

Majolique, elegant fantasytyg 1: 65.
Armyre, mycket elegant, 2: 00, 2: 35 å 2: 75.
Granité, blifver icke blankt, fr. 1: 50 t. 3: 95.
Långrandiga Tyger från 2:— till 8: 50.
Sidentyger från de enklaste till de mest eleganta.

För Nattvardsynglingar stort urval svarta Klädesvaror. Lokalen öppen kl. 10 f. m.—4 e. m. Profver portofritt till landsorten.

GEFLE MANUFAKTUR-AKT.-BOLAGS

Oblekta, Blekta och Färgade

VÄFNADER

försäljas i parti från kommissionslagret i STOCKHOLM hos ADOLF BODELL.

Skyddsstämpel.

Agra Grädd-Margarin är bäst!

STOCKHOLMS INTECKNINGS-GARANTI-AKTIEBOLAGS BRAND- och DYRKFRIA FÖRVARINGSHVAF

(öppna alla söckendagar kl. 1/2 10—4)

Innehållande ca 1,650 st. skåpäck. Årlig hyra för fack, beroende af storleken, 20, 25, 35, 50 kronor. Testamenten, Gåfvobref och dylika handlingar emottagas till förvaring; äfvenledes emottagas värdepapper i öppet förvar.

Nordiska Museets Lotteri	1 Maj utlottas 540,000 kr.
Nordiska Museets Lotteri	i 8,223 vinster, däraf å
Nordiska Museets Lotteri	50,000, 10,000, 5,000, 1,000,
Nordiska Museets Lotteri	500 kr. o. s. v. Pris för
Nordiska Museets Lotteri	lott 10 kr., beställn. till
Nordiska Museets Lotteri	landsorten åtföljd af li-
Nordiska Museets Lotteri	kvid och 40 öres porto.
Nordiska Museets Lotteri	Fredsgat. 32, Stockholm.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,

1:ma maskinkrossad Anthracit,

bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneccessärer.

Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427
Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.
Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Parmmätaregatan 1. Rikstelefon 20 12.

Sängkläder!

Undermadrasser af spån 4 kr.
Krollspintmadrasser 10 å 12 kr.
Tagelmadrasser 20, 30 å 40 kr.
Resärmadrasser 20, 30 å 40 kr.

Sticktäcken från 5 8, 12 å 15 kr.
Filtar fr. 5, 7, 9 å 12 kr.
Mattor, afpassade, 10, 25 å 100 kr.
D:o, metervis, 1: 85, 2: 25 å 3 kr.

Järnsängar

fr. 7, 12, 15, 25, 50, 75, 100 å 150 kr.
Divaner 60, 75 å 90 kr.
Möbelytyger, Borddukar, Bolstervar & Piqué-täckor

Fjäder och Dun,

utmärkt vackert fjäder, fr 1 kr. 1: 25 å 2 kr. pr. kg. jämte Tagel, Krollspint, Ylleflock, Vassvipp m. m. till billiga priser i

John Yttermans Sängklädersaffär, 11 Stora Nygatan 11, Stockholm.

För tvålförbrukare att beakta!

Herr Grumme & Son påstå nu, att det är tillverkningsättet, som är patentrad. Men tro Herr Grumme & Son, att allmänheten därmed öfvertygas, att benämningen patent för själva tvålen icke är »minst sagt» vilseledande? Emellertid är förhållandet med det patenterade tillverkningsättet, att de återopade patenten beviljats åt en maskinfirma i Belgien, men innehålla ej ett ord om någon Normal-Tvål; detta enligt bekräftande patentbref i min besittning.

Beträffande Sunlight-tvålen uppgifna och obestyrkta vattenhalt så följer ej, att, äfven om densamma vore 25 %, Sunlight-tvålen är underlägsen en tvål, som med viss afsigt får genomgå en tvålens icke förbättrande torkningsprocess. Och därom har allmänheten länge sedan öfvertygat sig.

Herr Grumme & Son meddelade allmänheten i somras, att den som köpte af en namngifven firmas tvål i st. f. af deras, ginge miste om en besparing af 68% öre (?) på hvarje 100 öre. Vackert sagt om f. d. principalers tillverkning och på samma gång »bäst karaktäriserande upphofsman».

I samma meddelande upplystes allmänheten om, »att reflektionerna göra sig själva». Tänk om allmänheten gör reflektionerna denna gång? Om så är fallet, hoppas jag att de utfalla till förmån för Sunlight-Tvålen.

Rudolph Jeansson, Importör af Sunlight-Tvålen.

Ny fläcktvål Quillaia öfverträffad. Quillaia-tvålen

är en ny fläcktvål, som borttager alla fläckar t. o. m. bläck, utan att skada tyget. Med Quillaia-tvålen tvättar man själf på några minuter sina glädhandskar och ljusa skor. Tvålen får återlämnas om den ej håller hvad som lofvats i prospectet.

Säljes hos C. F. Dufva, Drottningg. 41, hos Nordings parfymaffär Biblioteksgatan 11 samt hos de flesta specerihandlare i Stockholm. Sändes till landsorten mot insändande af 1 kr. i frimärken till J. Malm, Stockholm. (G. 77361)

EN VÄLUPPFÖSTRAD, duglig ung kvinna, hvilken saknar hem, verksamhet och tillräckliga existensmedel, kan erhålla allt detta då hon, med goda rekommendationer, förtroendefullt uppger namn och villkor i slutet biljett till »Hemlif», Iduns exp.

MUSIKAFFÄR.

En i gång varande handel med musikalien uti en af Skånes större städer är, till följe hälsoskäl att till 1sta april få öfvertaga på mycket goda villkor med såväl commission, som eget lager och inventarier. Biljett märkt »Beethoven» torde inom åtta dagar insändas till Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. A. M. 45929)

Handväfda pappersmattor.

Åter finnas dessa omtyckta starka, vackra gängmattor i olika färger till salu å 65 öre pr meter vid Krontorps gård, adr. Vermlands Björneborg.

EN YNGRE, BÄTTRE FLICKA, som har lust för hushållsbestyr och därtämlärd något musikalsk, kan erhålla plats att förestå en bättre ungherres hem. Sökande behagade lenna uppgift om hon i hemmet dellagit eller haft tillsyn öfver hushållsgörömmål samt uppgifva ålder och om möjligt medsända fotografi till »Litet fint hushåll», Iduns Expedition, Stockholm.

FÖR BILDADE HUSHÅLLSVANA FLICKOR finnes många goda platser på bruk, större gods och landhem, att skyndsamt söka å Nya Inackorderingsbyrån Brunkebergsgatan 3 B, Stockholm. Etablerad 1887.

Kvinnlig kassör,

som är hemma i bokföring, äger vacker stil och talar tyska eller helst franska, erhåller god plats 1 Juni. Hon bör äfven hafva ett trelligt utseende och glad sätt. Lön 300 kr. och allt fritt. Svar till »Pensionat», Norrköping, p. r. (G. 78000)

FLICKA, kunnig i matlagning, bakning och handarbeten, erhåller plats på landet 24 april. Svar med rekommendationer, löneanspråk och fotografi sändes under adr. N. Blackstad p. r., Kalmar län. (417)

ANSPRÅKSLÖS FLICKA, kunnig i enkla matlagning och sömnad, erhåller plats på mindre landgård. Svar snarast med rek. och lön till »B.» p. r. Oppmana.

VÄRDINNOR, Guvernans, Hushållerskor, Kontors-, Affärs- & Hushållsbiträden erh. goda platser genom Stockholms Platsanskaffningsbyrå Klara V. Kyrkogata 3 A, Stockholm.

BARNSKÖTERSKA, van och pålitlig med goda rek. från förut innehåll dyl. plats, erhåller den 24 april förmånlig plats med god aflönning å egendom i Småland. Svar torde med snaraste insändas till »A. K.», Alfvesta p. r. (420)

PÅLITLIG BARNSKÖTERSKA, frisk och barnkär, ej för ung, van vid späda barns skötsel, kunnig i sömnad och med goda vitsord får plats den 24 april. Svar med betyg och löneanspråk torde snarast insändas »C. T.», Stensjö, Strömsholm. (421)

HÄR EN GLAD OCH HURTIG, anspråkslös, bättre flicka lust att komma långt upp i Norrland, för att mot fritt vivre vara en glad liten fru till hjälp med handarbeten och så behöfvs, äfven andra i ett hem förefallande göromål? Den som har lust gifver svar helst med fotografi till »Ninnin» Gellivare, p. r.

FÖR BÄTTRE, ANSPRÅKSLÖST FRUNTIMMER

finnes plats å större egendom i Wermland, för att gå frun tillhanda med den inre skötseln af huset. Hon bör vara väl rekommenderad, kunnig i sömnad, van att sköta linne och silfver, stå för tvätt och strykning samt villig deltaga uti i hushåll på landet föreförkommande göromål, utom de gröfsta. Reflekteras härå torde svar sändas till »P. E. A.» S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 77675)

FÖR ATT LÄRA SVENSKA SPRÅKET önskar ung fru sällskapsdam som kan göra sig något förstådd på franska. Svar till »Sällskapsdam», Axel Lidmans Annonsbyrå Falun. (S. T. A. 57521)

EN RASK OCH DUKTIG ENSAMJUNGFU,

van med matlagning och öfriga göromål i ett hushåll, önskas från den 15 april af två damer i Kristiania. God lön. Rellekterande ombedjas hänvända sig personligen eller sända fotografi till fröken *Amalia Lundgren*, Chalmersgatan 7, Göteborg. Träffas mellan 1/4—4. Ingen som ej har de bästa rekommendationer torde anmäla sig. (G. 77714)

EN UNG, ANSPRÅKSLÖS, BÄTTRE FLICKA, barnkär, som vill deltaga i värden af ett barn, och för öfrigt i alla inom hus förekommande göromål samt vill gå frun tillhanda, kan 1sta april få plats mot fritt vivre och någon lön. Den som är musikalisk föredrages. Svar i biljett till »F. L. 20» Gumælii Annonsbyrå, Malmö. (G. A. M. 45862)

BILDAD, HUSLIG 23—28-ÅRIG, väluppfostrad flicka med godt sätt och utseende, samt af god familj, kan erhålla behaglig, väl aflönad, lättkött plats att förestå hushållet för bildad ungarl af bättre klassen, i aktad god ställning. Svar med upplysningar om personen, jämte fotografi, sednast 30 mars, under märke »Våren 99» p. r. Helsingborg. (S. T. A. 57236)

HUSHÅLLERSKEPLATS ÖNSKAS af bättre flicka, van att förestå ett hus. Svar till »Hushållerskeplats» Örnsköldsviks-Posten. (G. 78190)

PLATS såsom husföreståndarinna eller hushållerska hos respektabel ungarl eller i familj sökes. Svar till »1889», Bankenberg p. r. (389)

EN ANSPRÅKSLÖS, bättre flicka önskar plats i familj att gå frun tillhanda, är äfven villig biträda vid skrifgöromål. Svar till »23», Karlshamn p. r. (390)

EN 18-ÅRIG FLICKA önskar plats i familj helst på landet. På lön fästes intet afseende, endast på ett vänligt bemötande samt få anses som medlem af familjen. Svar till »Ellen» Blekinge Läns Tidning, Karlskrona. (G. 78094)

KVINNLIG SJUKGYMNAST, som genomgått 7-klässigt läroverk och större handelsskola önskar genast plats. Svar till »T. J.» Iduns exp. Stockholm.

EN BÄTTRE fl., som genomgått en fyra-årig kurs i handelsskola samt är van vid skrifgöromål söker sig plats på kontor. Närmare meddelat »Arbete» Iduns exp.

EN BÄTTRE fl. något van vid hushåll, väfn. m. m. söker sig plats i ett verkligt godt hem. Vid lön fästes ej afs. Svar till »Finska» »Iduns» exp.

MOT FRITT VIVRE. Som hjälp och sällskap uti god familj, önsk. bild. musikalisk flicka plats. Svar till »Im» Iduns exp.

DEUTSCHE GEBILD. JUNGE Fröbel-Kindergärtnerin, welche 1 Jahr. in Schweden war, sucht Stellung bei Kindern i. feinem Hause. Gef. Off. Deutsche. Iduns exp.

PLATS SÖKES

till våren af ung bättre flicka. Kunnig i enklare matlagning samt fullt hemmastadd i alla husliga göromål. Svar motes tacksamt af »D. G.» Gumælii Annonsbyrå, Malmö. (G. A. M. 45985)

EN UNG FLICKA, något kunnig i enkla matlagning, bakning och handarbeten, önskar plats i familj, där hon är villig deltaga i förefallande göromål. Svar till »22 år» Norrköping p. r.

SVENSK SJUKGYMNAST, som omkring 3 år varit anställd vid institut i London, önskar under sommarmånaderna plats i familj att gifva massage och undervisa i engelska. Svar till »25 år» Iduns expedition.

BÄTTRE FRUNTIMMER önskar plats såsom husföreståndarinna i aktningens värdt hem ell. hos ånkling. Är fullt kunnig i ett hushålls skötande. De bästa rekommendationer kunna erhållas. Svar till Pligt-trogen 33. Iduns exp.

BILDAD FLICKA, kunnig i matl. bak. sylt, sömnad, finare handarb. glad, pålitl. ordentl. önskar plats. Svar till »Enkel och hurtig» adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 1218)

UNG GUVERNANT, med 5 års undervisningsv., önskar plats att läsa med mindre barn. Genomgått kurs i ljudm. Kunnig i språk och musik. Vackra betyg. Små pret. Svar »G.» Iduns exp. Sthlm.

BÄTTRE FLICKA, som genomgått större handelsskola i Stockholm, önskar plats som skrifbiträde, sällskap och hjälp hos ämbets- eller tjänstemannafamilj. På lön fästes ej afseende. Svar till »Familjemedlem», Gustafs p. r. (438)

EN 20 å 25 års flicka önskar plats i början af maj, helst i stad, att gå frun tillhanda, mot fri resa och fritt vivre, är kunnig i kläd- och linnesömnad. Svar motes tacksamt till »A. H.» Gefle p. r. (436)

EN 20 ÅRS FLICKA af god familj, önskar i vår plats i fin familj, att gå frun tillhanda. Den sökande är skicklig i finare handarbeten, och något kunnig i musik. Deltagar gärna i hushållet, hvaren den sökande äger god praktisk. På lön fästes mindre afseende, dess hällre på ett god och vänligt bemötande, samt att få anses som medlem af familjen. Benäget svar adresseras till »M. R.» Agnhammars Gårds kontor, Grums.

INACKORDERING

i familj på landet, önskas af ett fruntimmer. Svar till »Inackordering 99» adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Sthlm. (G. 1189)

PENSION I LÜBECK. Viele Empfehlungen in Schweden. Unterrichts-untentgeltlich A. Koch, Staatl. Lehrerinnen-Seminar.

FÖR EN 16 ÅRS FLICKA

önskas inackordering i bättre familj, där tillfälle finnes att lära hushåll och handarbete. Tre hundra kr. betalas för år. Svar till »Maj», Örebro poste restante. (G. 78233)

EN å TVÅ FLICKOR mottagas till inackordering i ett godt, anspråkslöst hem på landet, undervisning i hushållsgöromål meddelas om så önskas. Läget mycket vackert vid sjö, nära järnvägsstation och mindre badort. Adress »Ö. A.» Göteborg p. r.

Mesdemoiselles Duré,

32, Rue de Strasbourg, Nancy, France, lärarinnor, medlemmar af Alliance française, mottaga unga damer t. undervisning och full inackordering för 100 fr. i mån., bereda till All. franç. lärarinnediplom i franska. All. franç. kursor betalas m. 40 fr. f. 40 lektioner af lyseiprofessorer. Examina i april, juli o. oktob. Upplysningar af rektor C. O. Arcadius i Växjö. (428)

En 19 års flicka,

som betalar för sig, önskar få komma i en bättre familj, där hon får deltaga i alla inom hus förefallande göromål. Svar under adress »19 år» By per Alby. (435)